Ч. 110 (11.451). Львів, вівторок 21. травня 1929. Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem. Рік XLVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 5·00 зол.
За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 леї, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

За опанування мас.

Львів, 19. травня 1929.

Зачнемо від маленького незначного факту. Дня 12. травня ц. р. влаштував посол з клюбу Б. Б. Земняк посольське справоздавче віче в українському селі Гуміници самбірського повіту. Правда, віче йому не повелося, але в даному випадку не про те хочемо писати. Даний, зрештою не відокремлений і не одинокий, випадок, беремо тільки за вихідну точку для деяких міркувань. Цей випадок, як і деякі інші свідчать про те, що численні польські політичні діячі, а то й цілі партії намагаються за всяку ціну підійти до нашої селянської маси, намагаються здобути її для себе. Очевидно, що це їх змагання не є для нас ніякою новиною, бо в такій чи іншій формі появлялося воно з польського боку давно. Тай наше селянство на загал не є таке податне на те, щоби давати віру всім без розбору тим польським його „приятелям", які до нього приходять.

Але є між теперішніми польськими партіями і такі, як наприклад бебісти, що придумують для приєднання собі нашого селянства дуже тонку та на дальшу мету обраховану програму. В програмі цій головна вага положена на економічну ділянку в житті нашого села. При допомозі всяких економічних заходів хочуть автори тієї програми і рівночасно творці реґіоналізму зеднати для себе наше селянство і політично. Досі не мають вони ніякого успіху в нашому селі, але це не значить, що тій їхній акції не треба енергійно протиставитись з нашого боку. На тому місці ми не можемо входити в подрібну аналізу всіх заходів і методів, приноровлюваних з польського боку до опановування наших селянських мас. Сказаного доволі, щоби з того поробити деякі висновки.

Саме тепер переживаємо добу, коли на всій національно українській території йде завзята боротьба за опановування українських мас. А що фундаментом, підставовою верствою українського народу є селянство, то зрозуміло, що вся майже боротьба ведеться за опанування довіря та душі українського селянства. На українських землях під Польщею стоять на тому фронті боротьби два табори: польський і український. В польському таборі стрінемо на тому відтинку боротьби усі польські партії й усі кляси у спільних рядах. І хоч вони між собою ведуть на фронті чисто польської політики завзяту боротьбу, то в тій ділянці лучить їх одна ціль, обєднує одна ідея, а саме: політична й національна асиміляція українського населення. Не те по нашому боці. В нашому таборі йде перш за все завзята боротьба між поодинокими партіями за опанування села. Ця боротьба серед нас самих ослаблює, очевидячки у великій мірі, нашу боєздатність на одному великому загально-національному фронті.

Тепер, як це доказало життя, найбільше контакту з масами, найбільше довіря тих мас і найтісніші звязки з ними має Українське Національно-Демократичне Обєднання. Воно є тому найбільше масовою українською національною партією. А тим самим є воно найбільше відповідальним за виховання тих мас та за працю серед них і для них. Самозрозуміло, що велике довіря нашого селянства до себе мусить У. Н. Д. Обєднання дуже цінити і мусить дбати не тільки про те, щоби його зберігти в дотеперішніх розмірах, але ще більше про те, щоби його в будучині значно поширити та зглибити. Партія мусить дбати про те, щоби маси зі собою якнайтісніше та якнайнерозривніше звязати. Це може статися тільки при допомозі великої своїми розмірами, але зате вже по своїй природі не дуже голосної, бо т. зв. буденної праці серед населення на місцях. Члени партії мусять бути на місцях піонірами не тільки національнополітичної незалежницької думки, але й будівничими економічного життя, пробоєвниками на культурно-освітньому, господарському і кожному іншому полі.

Коли партія буде затісняти свої звязки особливо з селянською масою при допомозі праці, тоді їй не буде страшним ні цей великий фронт боротьби, на якому є ґрізний польський противник, ні цей менший, але може й подекуди важчий від попереднього, фронт внутрішньої боротьби з усякими своїми клясовими, інтернаціоналістичними чи комуністичними ґрупами.

Тепер, коли прикметною признакою сучасної доби є боротьба за опанування мас, не можна собі легковажити масовизму для партії. Його треба поставити в основу практичної діяльности, треба опановувати його теорію і практику. При чім не можна забувати, що для національної політичної орґанізації важною є не тільки маса, але й її якість. Від якости тієї маси, якою оперується, залежить у великій мірі успіх усеї праці. Наше селянство є щодо якости, то значить щодо своєї національно-політичної вартости дуже добрим і надійним елементом. Але його треба вміти вести, треба вміти його виховувати та усвідомлювати. А це вже залежить у свою чергу від якости і вартости діячів. І тому при такій великій і відповідальній праці слід звертати велику увагу на кадри провідних діячів на місцях, на їх національне вишколення, на їх такт і на їх знання.

Коли провідні діячі на місцях будуть відповідати як слід своїм завданням, тоді перед нами не буде фронту боротьби за збереження мас при собі, чи взагалі фронту боротьби за опановування мас. А буде тільки боротьба за добробут, за краще завтра нації.

Нотуючи на цьому місці повищі міркування, ми бажалиб, щоби провідні діячі Українського Національно-Демократичного Обєднання взяли їх на увагу при практичній праці, особливо при праці на місцях, у самій народній гущі.

Повстання проти більшовиків у Бухарі.

З Москви повідомляють, що радянський уряд дуже занепокоєний станом справ на радянсько-афґанській границі. Протирадянський рух, який має на меті відділення Бухари, збільшується. Бувший емір Бухари, Алі-Хан звернувся до всіх племен з закликом почнати повстання.

Значний відділ повстанців здобув місто Дугамбу, де мав взяти у полон два радянські полки. Повстанці мали розстріляти всіх червоних старшин. Нові відділи червоної армії здобули місто назад, але повстанці забрали з собою великі запаси амуніції та кілька гармат. Повстання мусульман у Бухарі викликало заворушення також по інших місцях середньої Азії. Тому на всій території середньо-азійських республик проголошено воєнний стан.

Воєнно-революційна рада постановила вислати підкріплення до Туркестану. Штаб середньо-азійської воєнної округи повідомив Реввоєнраду СРСР, що вже закінчено концентрацію частин червоної армії на границях Афґаністану та Персії.

Pr. 134/29. Sąd okręgowy karny we Lwowie postanowił na posiedzeniu niejawnem po wysłuchaniu Prokuratora przy tymże Sądzie: a) zatwierdzić po myśli przepisu z art. 76-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 poz. 398 Dzup. Nr. 45 dokonane dnia 11. maja 1929. przez Starostwo Grodzkie we Lwowie zajęcie czasopisma „Діло" Nr. 103 z dnia 12. maja 1929 z powodu, że umieszczony w tem czasopismie artykuł pt. „Допиcи" od słów „Яків К. Львова" do słów: „Громадянської діяльності" zawiera w sobie znamiona występku z art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 10 maja 1927 poz. 399 D. N. 45. b) wydać po myśli przepisu z artykułu 77 cytowanego rozporządzenia zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie pod rygorem następstw przewidzianem w art. 60 tegoż rozporządzenia.

Lwów, dnia 15 maja 1929. Hawel.

На суспільно-господарські теми.

Безробіття.

Цілу повоєнну Европу переслідує від перших повоєнних днів аж досі важка суспільна недуга, а саме: безробіття. Причини того масового безробіття не легкі до розсліду, коли зважити, скільки людей найшлося у безвихідному положенні, коли повернули з фронтів по кількох літах війни, і коли не знайшли вже своїх давних варстатів праці, або найшли їх поруйнованими чи зміненими, припоровленими до інших завдань. Так викинула війна нараз міліони людей на вулицю, а кожна держава мусіла, чи то з гуманности чи зі страху перед заворушенням, большевизмом, то-що, давати безробітним підмоги на прожиток з державної каси, то значить з податків. Це безробіття тріває в Европі й досі, та є одним з найбільших клопотів урядів, бо найти для великої маси безробітних працю, не легко.

Безробіття не є чимось новим в історії людства, а його причина не лежить у надмірі населення, як це дехто пояснює. Воно проявлялося від найдавніших часів, до яких лише могла сягнути історія, а проявлялося навіть при дуже рідкому населенні, а то тоді, коли зріст продукції був менший ніж зріст населення, або коли варстати праці і надпродуковані засоби (капітал) концентрувалися в одних руках так, що були недоступні для інших. Безробіття було причиною розрухів, соціяльної боротьби, дарма, що безпосередньою їх причиною могли бути цілком інші мотиви. Те саме явище є й нині. Можливо, що такої грізної ситуації і не булоб, якби був більший відплив промислових товарів на схід до СРСР та можність переселення до Америки. А так Европа помимо старань, безлічі законів і розпорядків у справі безробіття, не в силі дійти по війні до такого нормального стану, щоби воно щезло. В кожній державі виросла нині з цієї причини ціла література, стирти проєктів на всякого рода реформи, аж до реформ державного чи суспільного устрою.

Але це нічо не помагає. Найбільші цифра безробітних виказує Англія, бо понад міліон ; Німеччина, відтак йдуть інші. Зате Польща офіціяльно подає дуже мало, бо всего около 90.000 безробітних. Ця, так мала цифра робить за границею навіть добре враження, бо доказує, що тут господарське життя майже зближується до рівноваги.

А по правді? Для ясности образу безробіття в Польщі не можемо поминути мовчанкою того, що в Польщі уряд зараховує до безробітних лише т. зв. фахових, себто кваліфікованих робітників і лише ті мають право до державних допомог. Не мають цего права звичайні, надвім їх промісті, міські чи сільські робітники, яких у так визначно аграрній державі як Польща є найбільше. Одних і других у списках не реєструється.

Pr. 133/29. Sąd okręgowy karny we Lwowie postanowił na posiedzeniu niejawnem po wysłuchaniu Prokuratora przy tymże Sądzie: a) zatwierdzić po myśli przepisu z art. 76 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927. poz. 398 Dzup. Nr. 45 dokonane dnia 9 maja 1929 przez Starostwo Grodzkie we Lwowie zajęcie czasopisma „Діло" Nr. 101. z dnia 10 maja 1929 z powodu, że zamieszczone w tem czasopiśmie artykuł pt. „Довкола справи ген. Мінкевича" zawiera w soobie znamiona występku z § 300 uk. z art. 58 roz. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 maja 1929 poz. 398 Dzup. Nr. 45. b) wydać po myśli przepisu z art. 77-go cytowanego rozporządzenia zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tegoż czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie pod rygorem następstw przewidzianych w art. 60 tegoż rozporządzenia.

Lwów, dnia 15 maja 1929. Hawel.

ске, що колиб їх реєструвати, то число безробітних було би далеко-далеко більше. Та перейдім ще до іншої групи безробітних.

Загально відомим є, що з Польщі вивозиться за границю залізо, цукор, вугілля, то-що, по ціні значно нижчій ніж продається його внутрі краю, навіть нижче коштів продукції, а ціна його унутрі підноситься за дозволом чи з доручення держави так високо, щоби фабрика могла покривати у цілости ту страту, яку поносить вона на експортованих товарах. Є це так зв. експорт демпінговий (думпінг). Ось наприклад цукор продається за границю по 42 сотики за кільограм, а в краю, як це загально відомо по ціні малощо не вчетверо більшій. Подібно є і з вуглем та з іншими демпінговими товарами. Спитаєте, очевидно чому так діється? Причин такого явища може бути богато. Може бути такий випадок, що кидається на якийсь чужий ринок свій товар по нижчій ціні, щоби побити конкурента, бо відтак можна буде надолужити собі страту. Це буває найчастіше. Не є виключене й таке, що невиплачується продукувати якогось товару в малих кількостях і краще є продавати його масово, а не сконсумовану кількість у краю вивозити хочби зі стратою за границю, бо масовість покриває цю страту, яка випливала би в дрібної продукції. Треба також нераз кинути товар за границю, коли нема на нього у краю в часі госп. скрути чи застою запотребування, або коли забракне в краю чужої валюти, так, що її за всяку ціну треба здобути, хоч би й такою дорогою. Та буває і таке, що коли валюта падає, то отвирає для загранниці можність купувати товар за свою валюту по дуже низькій ціні, доки валюта не устабілізується. Польський економіст проф. Яворський доказує, що нині у Польщі причиною такого експорту не є наведені мотиви, але змагання оминути безробіття. І це зве він голодовим демпінґом. Його твердження слушні, бо усі вище подані причини, за вимком того, коли ходить про масовість продукції, можуть бути лише хвилеві, ніколи постійні. А в Польщі є демпінґ явищем постійним, хоч тут не йде про масовість продукції. Завданням його дати квал. робітникам безробітну платню не з держ. каси, але з каси підприємств, а цим має винагородити страту — за експорт нижче коштів продукції — краєвий консумент. Таким чином оминає уряд надмірної офіціяльної цифри безробітних, та оминає можливости небезпечних, соціяльних рухів. Але такий схований податок для безробітних, точніше схована скількість безробітних зовсім не поправляє ситуації безробіття.

М. Творидло.

ЗАМІТКИ і ВІДГУКИ.

Польські антисеміти, „жидівські погроми" й „українська Ганя".

В Катовицях на Шлеську виходить польський антисемітський двотижневик *„До чину"*, орган „Звйонзк-у самооброни сполечней". Цей органчик послідовно проповідує антисемітизм у всіх його формах і то зовсім неперебірчивими засобами. Не звернули би ми на нього уваги, якби там не вихвалено під небеса „української Ганї", яка ніби є персоніфікацією вродженого українського антисемітизму, який ставиться полякам як гідний до наслідування.

Якийсь Альойзи Мак на сторінках того „оборонного", а по суті незвичайно зачіпного органчику, твердить, немов-то українці проганяють жидів зі своїх сіл, а вони хмарою сунуть на Шлеськ.

Мовляв, завдяки енерґійній пропаґанді української інтеліґенції поширюється український кооперативний рух, іде боротьба з алькоголізмом, в кожному селі масово повстають крамниці української „Торговлі" (?!).

„Та господарча самооборона „неосвічених" українців, енерґійніша, як освічених західних поляків, викликує велику трівогу серед жидівства. Жидівська преса, як „Морґен" і кравівський „Нови Дзєннік", в низці статтей підносить з того приводу великий галас про „погром", — очевидно, треба розуміти лише господарчий".

Дальше приводить автор цікавий цитат з „Нов. Дзєннік-а", який годиться подати також до відома нашого громадянства: Він пише:

„По суті про ніщо інше не йде українцям, як лише про віджидовлення села. Антисемітизм українців не є ніякою новістю в історії цього народу. Є він традицією, усвяченою вже від часів Хмельницького. Історія погромів за часів Петлюри є лише одним з епізодів тієї боротьби".

До цього цитату жидівського щоденника додає антисемітський автор такий коментар:

„Нови Дзєннік" має рацію. Українець є антисемітом від уродження. Того антисемітизму ми, поляки, можемо йому позавидувати! Саме той український антисемітизм гонить тисячі халатників на Шлеськ".

Доказом „українського антисемітизму" має бути й така анекдота, подана п. Альойзим як факт:

„В Східній Малопольщі старі замки (?!), шляхетські двори і двірки дісталися в жидівські руки. У такого жидівського „ясне пана" служить українська Ганя. Одного разу українська Ганя приходить до того жидівського „ясне пана" і каже, що не буде у нього служити. Жидівський дідич питається Гані: „Скажи мені, Ганю, чому ти потребуєш відходити? Чи тобі ясний пан (себ-то він, жид!) що зробив? ...Чи може ясна пані?... (себ-то його жінка!). Чи ясна панянка?... Чи може ясний панич тобі що зробив?... Скажи, Ганю, то мені, ясному панові! А Ганя-українка на те: „Ані ясний пан мені нічого не зробив, ані ясна пані, ані ясна панянка, ані ясний панич мені нічого не зробили,... але я у таких паршивих жидів служити не буду".

„Ось сила! Ось клясичний приклад українського антисемітизму! Поцілувати за те таку українську Ганю! На такий український антисемітизм жаліється жидівський „Нови Дзєннік", такий антисемітизм називає усвяченим традицією. Так, „Нови Дзєннік" має рацію! Тільки усвячена традицією свідомість жидівської небезпеки для українського народу могла вложити в уста тієї бідної Гані, що не вміє читати(?!), такі перли, такі чудові слова, спричинити такий благородний відрух!"

Це розхрістане „захоплення" мітичною „українською Ганею", під якої прапором виступає до бою шлесько-польський антисемітизм, не спирається на ніякій дійсности. А взагалі поклони перед ідолом „українського антисемітизму" є безосновні. Бо колиб українці справді були антисемітами, як їх малює п. Альойзи на спілку з частиною жидівської преси, то не перебувалаб, не жилаб і не розвивалась би на українських землях пропорціонально найбільша кількість жидів.

—o—

На фронті психічно-патріотичного роздвоєння.

„Дзєннік Львовскі" помістив в останніх днях ґумово-розтяжну передовицю про „чужі аґентури і польську політику". Третю статтю своїх міркувань присвятив п. Ґурка „меншостевому питанню", підходячи до него з чисто дефензивного становища. Очевидно, все те, що пише п. Ґурка „ірредентистичні німецькі й українські орґанізації" та про їх „узалежнення від зовнішніх ворогів нашої держави" є таке старе і трафаретне, що зайвим було би над цими „оригінальними" міркуваннями зупинятися. Дивна є й льоґіка п. Ґурки. Він розправляється з „перфідією" комуністів, ундівців і т. і., які твердять, що роля „протидержавних орґанізацій" пригадує передвоєнну бойову діяльність ППС на терені б. Конґресівки.

„Рух ППС в Конґресівці — каже п. Ґурка — був боєвою акцією, політично й суспільно переворотовою, але опертою виключно на елемент і фінансові засоби горожан даної держави, і тому в ніякій мірі не мав тих признак заграничного шпигунства, які виявляють всі тайні, протидержавні орґанізації на нашому терені".

Про такий чи інший характер та залежність чи самостійність тайних орґанізацій важко щонебудь говорити, а тим важче робити висновки про характер їх діяльности вже тому, що вона

СТЕПАН ЛЕВИНСЬКИЙ.

В атмосфері духового зближення.

(Враження з Давос.)

У місяці березні 1929 року я виїхав на три тижні до Давос, приваблений університетськими курсами з фільософії і літератури, що були зорганізовані франко-німецьким товариством культурного зближення. Курси ці тривали повних три тижні і брали у них участь як викладачі, крім французьких і німецьких професорів, ще швайцарці і по одному професори: голяндець і італієць.

Момент це атом вічности.
(Кіргеґард).

Є нас спершу четверо. Двох мущин і дві жінки. Зустрічаємося вперше у сумрачній залізничій галі **„Gare de l' Est"**. Париж прощає нас темним, густим димом паровиків і нервозною ходою людей. Мімі (це одна з дівчат) має великі сині очі і маленькі всміхнені уста. Коли дивиться на вас, то погляд її тоне у прозорій, вогкій ткані вій. Займаємо місця у переділці і перекидаємося словами на тему: як важко покидати Париж хочби тільки на три тижні.

— Чи там буде де зачесатися? — скаржилася Мімі.

— Чи хоч швайцарці курять дешевий тютюн? — несупокійно ворушить очами товариш П.

— Коли вернемо, зазеленіють уже дерева на бульварах і в саду Люксембурґа, — розважаю їх як можу.

Поїзд жене тепер крізь темряву ночі, побренькує вікнами і скрипить металевими рейками. Запримічую, що нас стало ненароком пятеро.

Аа, це оцей 17-літній товариш В. з Каен, що про нього згадувала Мімі — син сліпого професора університету. Він сам низький, нічим незамітний, здається мені чогось фізично недорозвинений. **Але вже ведеться дискусія. Падають слова: держава, соціяльний мир, релігія... Це В. говорить. Йому відповідають: боротьба кляс, соціялізм, революція. Слухаю тепер.**

Сімнацятьлітній француз бачить зразок впорядкованої держави у католицькій церковній ерархії. Він відкидає конечність революції. До реформ і збереження мира (В. здеклярований пацифіст) прямувати треба словесною пропаґандою і конституційними засобами приневолюючи уряд творити те, чого хоче миролюбно настроєна маса. У дальшій консеквенції треба перебудувати Союз Народів, створити кодекс міжнародного права; такому новому Союзові Народів треба додати збройну силу...

— Але-ж твій світогляд це порожня розумова концепція, що не виправдає себе у практиці — відповідає йому мій сусід товариш П. — істнують сили **(forces en presencé)**, яких навіть доглянути не хочеш. Істнують протилежні інтереси, партії, суспільні кляси, істнує зорганізований пролетаріят, що має інші напрямні своїх державо-творчих плянів. — Вони всі такі, — звертається П. до мене. — Під „усі" треба розуміти сьогоднішню французьку молодь, особливо по провінціональних університетах.

Дискусія ведеться дальше поміж двома мущинами. Дівчата докидають часом своє слово, що здається є прихильніше для приклонника революційних метод боротьби. А я?, людина Сходу Европи, син народу, що всі свої надії звязав з революційним виявом волі, що всі свої сили орґанізує для революції і що своїх синів посилає на розстріл зі агірдливою усмішкою того, що нічого не має крім свого великого ідеалу, — чи доводиться говорити про мої погляди? Але всетаки в мене богато симпатій і подиву для молодого товариша з Каен. Його розумові, чисто теоретичні конструкції, як назвав їх П., мають усю глибину справдішнього передумання, еластичність строго льоґічного французького ума; разом з тим є доказом виїмкової інтеліґенції молодого хлопця.

У Troyes сідає у наше coupé добродій років на 50 з величезними вусами і поглядом очей, що зраджує людину доброго серця, щиру і запальну. Він мішається до дискусії і виявляє себе типом французького буржуя старої дати. Це радикал, атеїст і патріот.

Анархізм більше до-вподоби йому, як комунізм (усі молоді протестують рішуче). Розуміється це наскрізь теоретичні його міркування, бо на практиці він член радикальної партії, ancien combattant, (старий учасник війни), декорований, і займає визначні становища у французькій урядничій ерархії. Він ще крім цього прихильник жіноцтва, феміність, як сам себе називає, але патріярхального покрою. Не забуває сказати дівчатам кілька невибагливих компліментів, але поміж ним і сьогоднішньою ґенерацією видко нема найменшого зрозуміння, бо коли висідає на одній з прикордонних стацій, то під його адресою падають терпкі слова критики. В. не може йому забути безбожницьких думок. П., притакує головою, а дівчата мовчать завзято.

Франція дивиться тепер на нас заплаканими очами сходячого дня, а довкола нас чути альзатську говірку. Минаємо Альткірх, бастіон автономізму. І навіщо було відвойовувати „їх" коштом міліонів людських жертв, коли вони тепер нас не хочуть? — кидає хтось.

. . . .

Давос сміється до нас усмішкою свого чудового сонця, що зміняє біле, кучеряве кружало гір у корону брилянтів і перлин.

1600 метрів понад поверхню моря.

У полудне горячо. Нібк у літку ходять усі без нагорток і чорні, обсмалені сонцем як африканські негри. А нічю мороз, часом —10 степ. Негайно після заходу температура падає нагло, проймає холодом, але воздух лишається безпорушний і прозорий, як найчистішої води кришталь.

(Продовження буде.)

тайні. І то в рівній мірі як про минувшину, так і про теперішність. Але, колиб якась „протидержавна організація", політично й суспільно переворотова доказала, що вона спирається виключно на „елемент і фінансові засоби горожан даної держави", то чи після того вона була би ідейно санкціонована й леґалізована?

Та ми не мали на меті зупинятися над цими міркуваннями. Нас цікавить що інше, нас цікавить оцінка поведінки жидів, тих — льояльних і найльояльніших. Д-р Ґурка хвалить жидо-поляків, фольклістів і взагалі тих жидів, що цілість своїх політичних амагань замикають в границях польської держави. Інакше він ставиться до сіоністів з б. Конгресівки, які „підкреслюють своє вороже відношення до польської держави і польськости". Але й прельояльні і протипольські східно-галицькі сіоністи (райхівці) мають свою рубрику у санаційній „чорній книзі". Про всі так пише п. Ґурка:

„Однак істнує деяке „але", чи радше трудність, що проявилася при тій самій квестії, себ-то при англійських виборах. Не можна мати двох батьківщин одночасно, бо навіть при найбільшому географічному віддаленні можуть зайти конфлікти! „Хвиля" з приводу виборів бажає собі побіди робітничої партії, кермуючись в тому становищі виключно інтересами Палестини. Є *характеристичним, як далеко подібна стаття,* чи радше комунікат міжнародньої аґенції, в *ніякій мірі навіть не оглядається на інтереси і потреби держави, в якої границях живуть всі читачі того органу.* Польське громадянство, а головно потрапневе правління нераз дало вислів симпатії для ідеї розвитку Палестини — яко такої, однак *те саме громадянство з обуренням мусить відкинути думку, щоби горожани Польщі в своїх заграничних наставленнях кермувалися іншими інтересами й тенденціями, як справи їх держави.* Приводимо цей момент не з огляду чи в переконанні, немов би він був грізний, але як ілюстрацію, що факт посідання двох батьківщин — якщо не мусить, то може створити ситуації, що стануть жиром для чужих аґентур".

Дочекалися! Д-р Райх, Розмарін і тов. мусять ще основніше перетопитися в „санаційному" вогні, мусять вбити в собі всякі окремішні, хочби найбільш невинні думки (як нпр. побажання побіди англійській робітничій партії, бо інакше попадуть в „чорну книгу" експонентів „чужих аґентур".

За океаном.

КАНАДИ.

Новий греко-кат. епископ у Канаді.

Як ми вже повідомляли, новим греко-кат. епископом для українців Канади іменовано о. Володимира Ладику, родом з Дрогобича. Новоіменований епископ, брат посла д-ра Ладики з Тернополя, скінчив теольоґічні студії в Монтреалі в Канаді 1912 р. На священика висвятив його пок. епископ Ортинський у Філядельфії (Злуч. Держави). Попередник епископа Ладики еп. Будка перебуває від довшого часу в Римі.

Нові українські учителі.

З листи студентів, які покінчили з успіхом професійні учительські іспити в Саскачевані, довідуємося, що між тими студентами є також українці. І так: в Ріджайні — Михайло Голубицький, а в Саскатуні — Іван Чайковський, Олена Демовська, Дмитро Охітра, Михайло Ващук і Марія Воробець.

Пожежі українських установ.

З канадійсько-української преси довідуємося, що в Бруксбі, Саск., згорів з невідомої причини Український Народній Дім ім. М. Грушевського. Втрати виносять около 2 тисячі долярів. У домі була добре уладжена сцена, котра цілком знищена. — Друга пожежа трапилася в місті Йорктоні. Згорів там будинок читальні „Просвіти". В другому випадку є підозріння, що огонь підложила мстива рука.

Рух проти чужих мов у Саскачевані.

На річній конвенції шкільних тростів у провінції Саскачевані, яка відбулася в Ріджайні, ухвалено 23. лютого резолюцію з домаганням закону, який заборонив би уживання всякої іншої мови крім англійської в школах та на шкільних подвірях. Інша резолюція, яку ухвалила конвенція, домагається поправки шкільного закону, аби шкільними тростами могли бути тільки ті люди, які докажуть перед виборами, що вони можуть читати та писати по англійськи. В теперішньому зору вистарчає для шкільного троста, аби він умів читати та писати в якійнебудь мові.

Гомстеди в Канаді.

Протягом 10 місяців 1928 р. нові еміґранти, що прибули до Канади, взяли 11.521 гомстедів (земельних наділів по 160 акрів або 113 морґів) у ріжних провінціях: в Манітобі 466, в Саскачевані 3.900, в Альберті 6.471, в Британській Колюмбії 594. Взагалі нові еміґранти забрали в 1928 р. під управу 1,800.000 акрів землі.

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ.

Нове українське підприємство.

Перед двома місяцями зорґанізувалося в Ню-Йорку під проводом п. К. Лисюка, відомого українського бізнесмена й патріота, публичне підприємство для виробу новоопатентованого чорнила, яке має ту прикмету, що підчас писання відразу висихає, так, що зовсім не треба уживати бібули. Фабрика покищо находиться в Брукляні, Н. Й., але має бути перенесена на оселю Нова Україна, Н. Дж., де вже будуть нові будинки.

„Цепелін" вернув назад.

Лет „Цепеліна" до Америки не вдався. В Берліні одержано звістку, що корабель вертає назад. Виявилося, що мотори мають деякі хиби. Тому треба буде їх направити, і тільки тоді корабель вирушить знову до Америки.

Страшний вибух у шпиталі в Клівленді.

Понад 100 жертв.

Страшний вибух цілковито знищив великий міський шпиталь в Клівленді в Злучених Державах. З невідомих причин 15. травня в шпиталі наступили один по одному три тяжкі вибухи. Великий будинок шпиталю відразу в більшій своїй частині завалився, а рівночасно вибух огонь, який незабаром охопив весь шпиталь. В часі, коли сталося нещастя, в шпиталі лежало около 200 хорих, не числячи лікарського персоналу та служби. В шпиталі діялися страшні сцени, коли хорі, наскільки вони вже не лежали мертві під руїнами, пробували рятувати своє життя втечею. На місце катастрофи негайно явилася пожежна сторожа, одначе вона не могла дати ради з вогнем.

Число жертв доходить уже до сотні, а ще не відомо, скільки трупів знайдуть під палаючими руїнами.

Перший вибух наступив коло 12 години в полудне в салі до рентґенування, яка була в партері будинку. Припускають, що з невідомої причини запалилися фільми, призначені до рентґенівських знимок. Чверть години пізніше наступив другий вибух, який завалив усі стелі будинку й частину мурів. Гадають, що тоді загорілися й вибухли запаси ріжних хемікалій та ґазів, що переховувалися в шпитальному складі. Коли пожежна сторожа прибула на місце, настав третій вибух, який докінчив загальну руїну. Горячо було таке велике, що пожежна сторожа не могла дістатися до будинку. На сходи другого поверху, перед дверима салі до операцій, з вулиці видко було велику купу мертвих і покалічених хорих, на яких упала стеля й частина муру. З палаючого будинку чути було страшні крики хорих і благання допомоги.

Заки прибула пожежна сторожа, богато хорих кидалося через вікна на вулицю й тяжко покалічилося. Інших витягла сторожа. На місце катастрофи прибули всі амбуляиси Клівленду й понад 100 лікарів. Міський шпиталь збудований у 1921 році, він мав усі модерні медичні апарати й був одним з найкращих шпиталів у Злучених Державах.

Виявлено, що отруйні ґази відразу забили 50 хорих в будинку. Ґаз поширився також на сусідні вулиці, де богато людей стратило притомність. Коли почався вогонь, вибухли зі страшною силою збірники з киснем. Після вибухів повстали ґусті хмари ґазу броміду, які у затроєних викликали кровотечу з очей носа та рота.

Один наочний свідок так змальовує перебіг катастрофи:

„Я стояв у зільнику перед моєю хатою, як раптом почув вибух. Я несамохіть ґлянув на будинок шпиталю й побачив, як дах будинку піднявся до гори й потім знову впав. Незабаром відчинилися двері й з них почали вибігати з голосним криком хорі та доглядачки. Рівночасно у вікнах першого та другого поверху явилося коло 20 дівчат та сестер і почали скакати на вулицю. За ними вискочило ще кілька мужчин. Всі вони впавши так і лежали на землі. Зі шпиталю почулися страшні крики й у вікнах явилися горючі постаті".

Нові напрямні більшовицької політики.

В найновішому числі „Нає Фрає Прессе" інж. Басехес з Москви дає характеристику нових напрямних більшовицької політики. На його думку ця політика, утримуючи далі догму про клясову боротьбу, фактично йде на компроміс з селянством і з новоповсталою, наслідком „непи", буржуазією. **„Ця напрямна є вислідом компромісу з правими напрямами серед населення й партійної маси".**

Для угрунтування цього твердження інж. Басехес наводить ряд цікавих фактів. Радянська влада наново повернула виборчі права декому споміж тих осіб, що були їх позбавлені. Але також тих, яких позбавлено виборчих прав, не можна, як це було давніше, виключати з профсоюзів і викидати їх з помешкань та позбавляти посад. Таксамо обмежено видалювання учнів зі шкіл на основі їх соціяльного походження й видано розпорядження, яке забороняє на будуче робити такі виключення. Селянам пороблено далекойдучі уступки в справі оподаткування і винайдено нову формулу, що треба старатися про збільшення соціялізованого сектора сільського господарства, одначе не забувати, що індивідуальне сільське господарство є основою всеї сільської продукції і що треба тому дбати про його розвиток.

Не менше цікавими є також спостереження інж. Басехеса про відношення радянської влади до „непманів". Свого часу, з заведенням „непи", держава дала дозвіл на приватну торговлю й так витворилася нова кляса, яку, що правда, не можна було назвати капіталістичною, але яка всеж була буржуазною. Та пізніше держава розпочала боротьбу з „непою" і приватна торговля знову стала напівлеґальною. Одначе радянська влада не могла цим разом повести боротьби до кінця й зовсім заборонити приватну торговельну діяльність. Вона потрібувала грошей і розпочала цілу серію внутрішніх позичок. Ці позички були звільнені від податків і давали досить високе опроцентування (8 проц.). Таким способом для нової буржуазії повстала можливість льокувати свої ощадности в цих позичках, не наражуючися на ніякі небезпеки з боку влади. А влада мала з цього подвійну користь: вона, по перше, одержувала гроші, а по друге невтралізувала економічну силу гроша, який нагромаджувався в руках нової буржуазії. Так приватні капіталісти стали в деякій мірі рентієрами радянської держави.

Та, на думку інж. Басехеса, радянська влада не може цілковито відкинути принципу клясової боротьби. Особливо це відноситься до селян. Тому „радянська політика має лише дві формули свого політичного істнування, або з селянами проти закордону, або з закордоном проти селян". На його думку радянська влада спробує тепер піти з закордоном проти селян і тому треба ждати нової активізації більшовицької закордонної політики, нових проб здобути собі ріжними уступками симпатії закордону та закордонні капітали.

Познанська вистава.

Відкриття вистави. — Мета вистави в освітленні „Епоки". — Трилітня підготовка. — Замазування „меншостей".

В четвер, 16. ц. м. відбулося святочне відкриття Загальної Краєвої Вистави в Познані з участю президента держави проф. Мосціцького, прем. д-ра Світальського, міністрів, високих урядовців, духовенства під проводом кардинала-примаса Гльонда, представників самоврядувань, промислу, торговлі, хліборобства, культури, преси, дипльоматичного світу то-що.

В імени Т-ва, що влаштовує виставу, відкрив її відповідною промовою президент управи д-р Ст. Ваховяк, зясовуючи заходи в справі влаштування вистави, підготовчі кроки, дальшу діяльність, пропаґандистичні зусилля, допомогу виставців, відгук польської европейської й заморської еміґрації, поміч уряду й преси. Саму виставу, яка триватиме повних шість місяців, назвав він „ревією здобутків польської праці".

Опісля промовляли президент держави проф. Мосціцький і премієр д-р Світальський, обертаючись біля відомого вислову марш. Пілсудського: „Ідуть часи, яких признакою будуть перегони праці, як передтим були перегони заліза, як передтим були перегони крови". През. Мосціцький підкреслив, що

„найбільшою вартістю народу є здатність і любов праці, бо лише праця дає спроможність використовувати природні багатства, запевнює добробут, внутрішній мир, уможливлює найвище напруження умової творчости".

Вже в першому дні, в дні відкриття виставу відвідало 70 тис. людей. Сподіються, що за шість

місяців виставу відвідає найменше 4 міл. людей. Коли приняти, що відвідини одного учасника вистави (з коштами подорожі, вступами, прожитком і т. і.) пересічно коштуватимуть 150 зол., то польські залізниці, реставратори і всякого роду підприємці стягнуть з відвідувачів кругло 600 міліонів зол., з чого найменше третина лишиться в самому Познані. Очевидно, в цих загальних обчисленнях не беремо на увагу закордонних відвідувачів.

На тему завдань вистави пише варшавська „Епока“, що вона (вистава)

„спопуляризує краеві вироби, підiесе їх внутрішню консумцію, підвищить продукцію, поширить експорт, поправить платничий біланс не лише шляхом здобуття в майбутности нових ринків збуту для наших товарів за кордоном, але й доразово завдяки приїздові тисячних громад із чужини та польської еміграції, **які лишать у нас значні кількости міцної валюти. Той приплив економічної крови підсилить увесь господарський організм Польщі і припинить, а щонайменше злагіднить крізу, яку вже дається відчувати, головно під оглядом готівки. Буде то спасенним вприском, лікуючим недугу, що вже розвивається.** Підсилена кількакратно активність національного господарства, помітна вже в комунікації, мусить поширитися на ділянки, звязані з туристикою, на торговлю, на деякі галузі виробництва і — як лічничий масаж — надасть пруживість і сили ослабленим органам“.

Познанська вистава є закроена на широкі розміри. Підготовка до неї йшла повних три роки, починаючи від 18. травня 1926 р. Ініціятива влаштування програми вийшла від президента міста Познаня К. Ратайського. Та першого пів року йшла тільки теоретична підготовка, звязана з усякими ухвалами магістрату й міської ради в Познані, як і розроблення загального проекту вистави. Уряд затвердив предложений проект у дні 5. січня 1927. Від того часу підготовка перейшла на реальний ґрунт. Іще того самого місяця створено тимчасовий організаційний комітет, який в дні 1. травня 1927 перетворився в окреме товариство з метою здійснити загальну краеву виставу у Познані. Провід Гол. Ради обняв през. Ратайський, а провід управи д-р Ваховяк.

Виставу поділено на сім відділів: 1) вистава уряду, 2) вистава самоврядувань, 3) хліборобство, 4) промисл, торговля і ремесло, 5) мистецтво, 6) фізичне виховання і спорт, 7) еміграція. Виставовий терен обіймає до 650.000 кв. метрів у 5-ох комплексах, на яких виставлено 76 постійних будинків і кількадесять сезонових павільонів. Виставові обекти поділено на 32 групи, що знову діляться на 200 кляс. Крім того виставовий терен обіймає парк і спортову арену. В часі вистави відбудеться в Познані біля 150 зїздів і конгресів.

Цею виставою поляки святкують десятиліття своєї незалежности, даючи перегляд своїх десятилітніх здобутків. Наскільки познанська вистава дає повноту життя польської держави в сучасних її межах, важко сказати. Треба бачити ту виставу, щоби під тим оглядом видати який-небудь осуд. На всякий випадок змаганням ініціяторів і творців вистави було створити ілюзію національної однородности сучасної Польщі. Виставу угруповано не по провінціям, але по ділянкам господарства і культури, скриваючи під тією заслоною тзв. національні меншости, їх життя і творчість. Можемо з усею певністю твердити, що витвори нашої народньої культури, гуцульські чи поліські килими і т. і., як досі в Льондоні і взагалі на закордонних ринках, так тепер і в Познані певне фігурують під польською намиткою.

Бажаючи збільшити доходи познанської вистави і створити згадану вгорі однородність, польський уряд не дозволив на українську сільсько-господарську виставу у Львові. Але для влаштування львівських „Таргуф Всходніх“ познанська вистава, видно, не становить ніякої перешкоди, коли все таки цього року відбудуться.

Вертаючи до самої познанської вистави, можна надіятися, що її реалізатори познанці, які вийшли з німецької школи, створили щось гідне уваги, абстрагуючи від тенденції замазування на ній того, що не польське та презентування його під польською вивіскою.

Уряд завернув із сойму проєкти законів.

Міністри: скарбу, промислу і торговлі, праці та суспільних робіт письмами повідомили маршалка сойму, що беруть назад із сойму зложені свого часу проєкти законів, загалом 14. Мін-ство скарбу взяло назад усі вісім податкових проектів і проєкт закона про будову дешевих мешкань, що свого часу наробив був богато розголосу. Сталося це на основі ухвали, яка запала на останній раді міністрів.

—o—

Арештування референта мін-ства військ. справ.

Сенсацію у варшавських військових і цивільних колах викликало арештування ротм. Ст. Пронданиського, референта в мін-стві військових справ під закидом ріжних надужить. Арештували його на приказ військ. прокуратора при військ. суді в Варшаві. Приказ арештування підписав теж віцемін. військ. справ ґен. Конажевський. Рівночасно на домагання військ. влади арештували цив. урядовця в мін-стві військ. справ інж. Ст. Кухажевського, шурина ротм. Пронданиського. Слідство в справі інж. Кухажевського веде цив. суддя. Вже небаром відбудеться розправа. Ротм. Пронданиський дістав уже акт обвинувачення. Ротм. Пронданиський старається втягнути в справу богато визначних військових. Недавно перед виявленням надужить ротм. Пронданиського перенесли в стан спочинку.

—o—

Процес б. мін. Чеховича.

Судля найв. суду Залеський відкинув домагання пос. Лібермана, Перацького та Вижиковського, обвинувачів б. мін. Чеховича, щоби для доповнення слідства переслухати бувш. прем. Бартеля та бувш. мін. Юркевича на обставину, чому уряд не зложив у соймі закону про додаткові кредити. Тому обвинувачі віднеслися до держ. трибуналу з зажаленням на становище судді Залеського. Справу цю розглядатиме держ. трибунал на найбл. госп. засіданні.

—o—

Нова система видавання купецьких пашпортів.

В мін-стві скарбу приготовляють проект зміни системи видавання купецьких і промислових пашпортів, так щоби для одержання пашпорту вистарчила посвідка торг.-пром. палати, замість дотеперішніх посвідок пром. виділу воєвідства. Так усе сконцентрується в адм. влади І. інстанції.

—o—

Після врятування „Цепеліна“.

Урятування „Цепеліна“ викликало в цілій Німеччині велику радість. Амбасадор фон Геш зложив візиту у фр. мін-стві закорд. справ мари нарки та летунства і дякував в імени нім. уряду за поміч при причалюванні „Цепеліна“. Мін. летунства Ейнак дістав телеграму від мін. Штеґервальда та д-ра Екенера з подякою фр. владі за поміч „Цепелінові“. „Фос. Цтґ.“ зазначує, що на лет. майдані в Тульоні представники влади і публика щиро приняли летунів. Екенер перший висів із ґондолі, підійшов зараз до фр. командана зі зворушення міг лише вимовляти слова: „Мерсі, мерсі“. Фр. населення щиро запрошувало подорожніх на кватири до приватних мешкань. Права преса добачує в невдачі „Цепеліна“ акт саботажу. Бо я перед відлетом у Фрідріхсгафені викрили трьох підозрілих подорожніх, яким удалося закрасти на „Цепеліна“. Одного з них, підозрівають, що хотів виконати замах, бо найшли при ньому сірники, яких не вільно мати на „Цепеліні“. Другий пасажир, що хотів їхати „зайцем“ це голяндець, який каже, що він різник, третій ґарбар із Штутґарту, який не вмів пояснити, як дістався на „Цепеліна“. Зате д-р Екенер сказав представникові бюра Вольфа, що причиною невдачі „Цепеліна“ було розлюзанення циліндрів.

—o—

Важна сесія Ради Ліґи Націй.

Рада Ліґи Націй радитиме 10. червня в Мадриді. Бріян, Чемберлен і Штреземан зачнуть довірочні наради 6. червня. Радитимуть над процедурою в справі нац. меншостей, яку обговорювали в Льондоні, як кажуть, доволі змінену. Обговорять теж справу евакуації Надренії. Німці домагаються негайної і повної евакуації та створення міжсоюзної комісії, яка ґарантувала би демілітаризацію цілої Рейнщини. Звертають увагу на факт, що наради згад. держ. мужів потревають аж тиждень. Це доказувало би, що хочуть зовсім перекреслити спори, які остали по війні. Тому червнева сесія Ліґи буде одним із важніших етапів Ліґи від часу, як вона повстала.

—o—

Нім. меморіял у справі нац. меншостей.

Німецький уряд оголосив текст меморіялу в справі нац. меншостей, який свого часу зложив у Ліґі Націй. Меморіял стверджує права нац. меншостей в ділянці управнень для вдержання окремішности народу для мови, релігії і культури та зазначує, що справи нац. меншостей є під ґарантією Ліґи Націй. Німеччина предкладає, щоби Ліґа Націй утворила зпоміж себе орґан, який з більшою явністю, ніж досі полагоджував би справи нац. меншостей.

—o—

Успіхи комунізму...

Відчит про СРСР.

Член німецької демократичної партії Кох-Везер, який побував у СРСР, мав у Штуттґарті відчит. М. і. він сказав, що одиноким реальним наслідком комунізму в житті СРСР, як госп. орґанізму є знищення варстатів праці та справжня націоналізація споживчих артикулів. У всьому іншому СРСР є державою більше зацофаною, ніж яка інша. Серед теперішніх володарів СРСР, нема ніодного, який образуванням приготований був би правити такою величезною державою.

—o—

Делеґація Зл. Держ. до СРСР.

Президент Гувер і секретар закордонних справ згодилися вислати делеґатів у Москву.

—o—

Новий уряд СРСР.

Дня 19. травня в Москві оголосили лісту нового уряду СРСР. На чолі лісти замість Рикова стоїть Сергій Сирцов. Сирцову тепер 35 літ. Був він студ. ек. виділу петербурської політехніки. До партії належить від 1928 р. Зміна на становищі голови уряду наступила згідно з волею Рикова, хоч Калінін заперечує це. Факт відходу Рикова пояснюють цим, що він перехилявся до опозиції.

—o—

Вилив Дніпра.

Дніпро далі заливає околиці. Вилив дорівнює великій повені з 1917 р. Вода залила значну часть передмістя Київа Подоля а також нижчі дільниці Катеринослава.

—o—

Реконструкція румунського уряду.

Закон про реконструкцію ром. міністерств касує всі міністерства, територій прилучених до Румунії після великої війни. На другий тиждень переведуть реконструкцію румунського кабінету.

Зі спортового життя.

Товариські змагання.

Львів: Чехів-Карлін — Поґонь 1 : 0 (1 : 0).
Львів: Чорні — Лехія 3 : 3 (2 : 1).

Лігові мистецтва.

Варшава: Леґія — Польонія 3 : 2 (1 : 2).
Краків: Краковія — Варта 5 : 0 (2 : 0).

Окружні мистецтва.

Перемишль: Польонія — АЗС 3 : 0 (2: 0).
Ряшів: Ресовія — Яніна 4 : 1 (3 : 1).

НОВИНКИ

— **Арештування серед ґімназистів.** Тому кілька днів заарештувала поліція після переведеної ревізії у с. Чернилові ученика 8-ої кляси ґімназії „Рідної Школи“ в Яворові Василя Перуна і відставила його до Яворова, опісля до Перемишля. Заарештували ученика 8-ої кл. тої самої ґімназії Володимира Грабовського і відставили його до Перемишля, а також ученика 5-ої кл. ґімн. Василя Муху, якого вкінці випустили на волю. Кликали на поліцію в Яжеві Старім й ученика 3-ої кл. ґімн. Ф. Мацелюха, просто дитину. Причина арештувань і допитів невідома.

— **Сільські порахунки.** В Підбірцях біля Львова дня 17. травня ц. р. в білий день на вулиці застрілив 19-літній Войтко Цмок, поляк, 16-літнього українця Михайла Данкевича.

— **Грошеві посилки із СРСР.** Польське міністерство внутр. справ видало обіжник до всіх воєводів у справі леґалізації документів і свідоцтв убожества, виданих польською владою, які треба предкладати радянській владі, щоби одержати дозвіл на висилку горожанами допомог своякам, які живуть у Польщі. Мін-ство внутр. справ повідомляє, що наслідком вияснень, одержаних від радянського посольства, відпадає конечність леґалізації цих документів мін-ством закорд. справ. Тому зайве пересилати на будуче мін-ству закорд. справ у Варшаві ці документи.

— **Вправи резервістів.** У звязку з чутками, що ц. р. не відбудуться вправи резервістів рядовиків і підстаршин з огляду на ощадність, військова влада пояснює, що такі чутки неправдиві. Вправи відбудуться в точно означених речинцях і небавком будуть оголошені.

— **Небезпечний сніданок.** Білгородська преса приносить звістку, що анґлійський посол у Софії приймав сніданком архикнязя Франца Йосифа, який переїзджав туди. Було це перше офіціяльне приняття члена Габсбурґів анґлійською офіціяльною репрезентацією. Представники Італії, Франції, Югославії і Чехословаччини та Румунії мали цього-ж дня демонстраційно виїхати зі Софії. Вся оця звістка потрібує точніших подробиць. Приняття австрійського архикнязя могло мати чисто приватний характер і мабуть зворохобило дипльоматів фальшивим алярмом.

— **З вязниці на бурмистра.** В американськім місті Атлянта (стейт Індіяна) вибрали нового

бурмистра Росвель Джонсова. Бурмистр саме вийшов із вязниці. Він не належав до товариства тверезости і необережно випивши нарушив прогібіційний закон.

— **Ріжні вістки.** 17. травня святкувала Норвегія 115 роковини своєї конституції як національне свято. — Цього-ж дня святкувала також своє національне свято Еспанія, з багато скромнішої нагоди: в 43 роковини уродин свого короля Альфонса XIII. — Губернатором „Міста Ватикану" призначили Де Кавалієрі, префекта ватиканської бібліотеки та організатора папської жандармерії. — 100 представників американської торгівлі, промислу та фінансів виїде на місяць до СРСР. — Мала англійська авіоїетка „Авро Авіян" перша перелетіла з Англії до Китаю у 23 днях. — На міжнародніх кінських змаганнях на виставці в Познані срібну чашу, почесну нагороду президента Річипосполитої, здобув капітан Андрей, ромун. — Шведський письменник Вернер Гайденштам, лавреат Нобля, дістав у 70-ліття своїх уродин дар з 20.000 швед. корон; ці гроші він призначив на звіринець скандинавської фавни. — У Полтаві зрештували цілу громаду баптистів, що бойкотують усі радянські установи, називаючи комунізм „вигадкою чорта". — У Варшаві було 1. травня 2533 зареєстрованих авт-таксівок. — Мадярські університети завели у себе „нумерус клявзус" для жидів; наслідок цього такий, що деякі з них сфальшували свої метрики і вписались як протестанти.

— **Ще раз та сама помилка.** Італійці, що вибрались на розшуки останків затраченої у підбігунових ледах „Італії" ще раз здивували норвежців. Вони приїхали так само кепсько підготовлені до цієї виправи як їхній попередник Нобіле. Одним словом: нелегко уявити собі під італійським небом північний бігун.

Дописи.

БРОДИ. (*Свято Шевченка*). І в нас, у Бродах, завдяки невтомимій праці талановитого дирігента о. М. Е. Осадци, відсвяткувала українська громада Брідщини 68-і роковини смерти Т. Шевченка святочним концертом, що відбувся дня 28. IV. 1929. Програма концерту, якої під фаховим оглядом оцінювати не берусь, піднесла незвичайне святочний настрій присутніх. Мужеські та мішані хори т-ва „Брідський Боян" відспівали під батутою о. М. Е. Осадци та при фортепяновому дострої п. І. Насальської: 1) Шевченко-Степенко „Заповіт" в супр. симф. орхестри; 2) Кучинський-Баландюк: „Ой зацвила черемха"; 3) Леонтович „Дударик"; 4) Шевченко-Воробкевич „Три шляхи"; 5) Гайворонський „Стрілецька пісня"; 6) Шевченко-Колесса „Ой умер старий батько"; 7) Леонтович „Гра в зайчика". А симф. орхестра цьогож товариства рівнож під батутою о. Осадци відіграла: 1) П. Чайковський „Пісня без слів"; 2) А. Кетельбей „Перська каравана"; 3) П. Чайковський „Симфонії патетік" Аладжіо-Анданте"; 4) О. Фетрас: Увертура до опери „Блюменфест". Виконання цих точок викликало захоплення навіть у чужинців, що радо спішать на концерт т-ва „Брідський Боян". Крім цього д-р І. Сірко збирав заслужені оплески за виконання сольоспівів: Людкевича „Ой вербо, вербо" та Безкоровайного „На склоні гір". Слід би ще згадати про чельове сольо п. Роговського, молодого адепта музики, у якого запримічено вже значний поступ в розвою його музикальних здібностей. Гарно випав також дует д-ра І. Сірка та Л. Кенсицького. Виконання всіх отсих точок вислухали приявні з повним пієтизмом, до якого настроїв їх також о. В. Кармазин своєю гарною, глибоко обдуманою вступною промовою. Концерт полишив по собі якнайкраще враження і богато причиниться до розбудження та скріплення національної свідомости серед тутешнього громадянства. Головна заслуга в цьому о. М. Е. Осадци, якому за це належиться щире признання та подяка. На жаль, не всі розуміють у нас як слід вагу такої культурної праці. Доказом цього майже повна відсутність як духовного так і світського громадянства з повіту на цьому святі. І це ми тут публично пятнуємо. 4г.

З судової салі.

Крівавї події в Батятичах перед судом.

В суботу 18. травня ц. р. переслухано цілий ряд свідків оборони, які під присягою ствердили невинність кількох обвинувачених, а головно їх непричасність у мнимім нападі на поліцію. У вівторок закінчаться вже переслухування свідків і почне промовляти прок. Пехе.

Зізнання свідків.

Переслухані свідки, а саме **Андрій Липка, Василь Липка, Катерина Луківська і Євка Лігашевська** зізнали під присягою, що другий з черги обв. Василь Лігашевський не брав ніякої участи в страйку селян у Батятичах, який покінчився для них так трагічно. І так цей обвинувачений Лігашевський возив у дні 29. XII. 1928 р. рано камінь з Батятич до Зіболок, а опісля цілий час носив пшеницю зі стодоли. Знова в дні 5. січня ц. р. працював цілий час у хаті і лише на хвилину вибіг на гостинець, як побачив свою семилітню дитину на дорозі, а вернувши з нею домів, нікуди вже більше не виходив. А критичного дня, себ-то 11. січня ц. р., возив цілий день сіно зі'січкарні... нюжати і не виходив з дому, як поліція стріляла до селян. Те саме потвердили інші свідки під присягою, як **Параня Луківська, Євка Луківська і Василь Лігашевський.**

Дальші свідки: **Марія Курівець** і **Василь Теслюк** зізнали під присягою, що третій з черги обвинувачений Іван Курівець (Юшишин) критичного дня, як поліція стріляла до людей, стояв на подвірю біля хати Ілька Прошика і не виходив цілковито на гостинець. (Свідки-поліцаї пізнавали всі як один цього обвинуваченого по його золотих зубах, кажучи, що він разом з іншими напаствував поліцію). Крім того св. Василь Теслюк ствердив, що вже по першій сальві поранено трьох обвинувачених, а не при третій, як зізнавали поліцаї, а саме: Настю Хміляр, Євку Задру й Андрія Семкова і то біля його хати. Цим пораненим, а тепер обвинуваченим, перевязувано навіть рану в його хаті.

Ранених обв. Настю Хміляр й обв. Еву Задру бачив також св. **Василь Жеребецький** в хаті Василя Теслюка зараз по першій сальві, а обв. Івана Курівця бачив, як він стояв біля хати Ілька Прошика.

Св. **Андрій Барилка** зізнає під присягою, що в дні 5. січня ц. р. бачив напроти своєї вулиці візників, яким селяни скинули дерево. Там стрінув свідок обв. Корнилá Теслюка і з ним розмовляв. Свідок запевняє, що обв. Теслюк рішучо не міг скидати візникам дерева з возів, бо вони стояли на яких 100 кроків віддалені від місця, де скинено дерево.

Також св. **Андрій Микитишин** зізнав, що бачив того обвинуваченого в дні 5. січня ц. р. у критичнім часі, як обв. Теслюк стояв на своїй вулиці.

Далі св. **Петро Антош,** поляк, зізнавав під присягою (по українськи, бо по польськи страшно калічив), що обв. Павло Ребець в дні 5. січня ц. р. був зі свідком у своїй хаті і не виходив нікуди в тім часі, як візникам скидано дерево.

Вкінці свідки **Андрій Курівець і Василь Хміляр** ствердили під присягою, що обв. Андрій Хаврона був з ними біля трафіки в дні 5. січня ц. р. саме тоді, як візникам скидали селяни дерево. Зноваж св. **Юрко Барилка** зізнав теж під присягою, що цей обвинувачений у дні 11. січня ц. р. відкидав сніг біля своєї хати при першій сальві і тому не міг напаствувати поліції, як це йому закидає акт обвинувачення. Те саме потвердив своїми зізнаннями св. **Степан Курівець** щодо обв. Андрія Хаврони.

Двох свідків не переслухано тому, що не явилися на розправі. Оборона зрікláся їх переслухання у вівторок.

На тому перервано розправу до вівтірка.

Літературний куток.

Нова слава. Одну з великих щорічних нагород Франції нагороду „Ренесанс" дістав письменник мало відомий, що має за собою вже неоди твір великого таланту. Йосиф Жолінон, так само як цьогорічний лавреат Академії Гонкурів, Моріс Ваер має за собою тяжкі досвіди великої війни. Він має 42 роки і пішов на війну безпосередньо після скінчених правничих студій у Ліоні. Його книжка „Чура слави" викликала у свій час великі застереження серед більшости критиків, настроєних на патріотично-воєнний тон. Жолінон змальовує там у дуже різкій формі внутрішній перелім вояка збунтованого проти війни.

Жолінон дістав нагороду головно за твір „Мячевий грач" і за другий „Базар". Усі його твори діляться на два циклі — перший „Кльод Люнан" і другий „Історії Корпуска" (назва). Перший цикль має досі 4 томи, — другий три: „Мельник проти міста", „Парохіянка" і „Базар". Автор перейшов основні клясичні студії і ще учнем поруч захоплення поезією вправлявся залюбки в руханці та спорті. Латинські гексаметри надали своєрідний ритм його прозі, а руханка загартувала його фізично і зробила з нього здорову, сильну людину. Більшість його повістей, це мистецька транспозиція його духового розвитку. „Мячевий грач" і „Перестрілена голова" твори, що звеличають розвиток індивідуальности.

Жолінон є 12-тим з черги лавреатом „Нагороди Ренесансу", якого жюрі складається з 17-ти найвизначніших письменників і критиків. Його попередниками лавреатами були Олександер Арну, Анрі Жан, Пер Мак Орлян, Поль Моран, Андре Байон, Люї Леон Мартен, Жорж Жірар, Еміль Заві, Поль Шак, Люк Дюртен і Олена Пікар.

З концертової салі.

Фортепяновий вечір піяністок: Дарії Гординської і Дарії Герасимович.

Вечір зібрав не надто богато публики, але пройшов серед щирого зацікавлення присутніх і мав безперечно великий мистецький успіх. Молоді, симпатичні наші піяністки виконали велику концертову програму, зложену з творів вельми трудних технічно та важких своїм музичним змістом. Шопен (Скерцо ціс-моль і етюди), Бах-Страдаль (концерт д-моль), Шуман (Крайслеріяна) та Шуберт-Ліст (Гретхен ам Шпіннраде і Сувенір де Вієнне) — ось автори, що у виконанні наших піяністок представилися нашій музикальній громаді з якнайкращої сторони. Виконання цілої богатої програми стояло взагалі на висоті і було під кожним оглядом у концертовім масштабі европейської міри. Особливож Гординська у „Крайслеріяні" й етюдах Шопена станула і технічно і змістово на такому рівні, який тільки рідко коли осягають наші домашні піяністки. Обі концертантки можуть бути вповні вдоволені цим своїм удатним виступом, а Муз. Інститут ім. М. Лисенка тим, що їх видав. Ч.

Серед нових книжок.

„Чарка горілки — море сліз". Написав Микола Чайковський, Рогатин 1929. Накладом „Союзу Протиалькогольних Гуртків Молоді".

Це не сензаційний роман, якби з першого погляду з уваги на назву могло комунебудь видаватися, а серіозна праця про алькоголізм. У восьмох розділах розгортає автор перед читачем все лихо, яке несе з собою алькоголізм для людства. І не накопиченими фразами абс придуманими картинами переводить він читача етапами ділання тієї отруї, що нищить тіло і духа людини та деґенерує цілі народи, але озброєний новітніми здобутками науки, ставить перед очі читача її досліди (досвіди), кличе на свідків визначних лікарів, соціольоґів, виховавателів молоді та подає йому статистичні дані, що промовляють пророчистою мовою проти шкідливости алькоголю. Автор, як не мож краще, опановує всю свою і чужу протиалькогольну літературу. Вмілою рукою вибрав він з неї що найважніші частини і в розмірно короткому нарисі, ядерними словами, без всякої зайвої прикраси та сензації, створив поважну публікацію, яка збогачує нашу дотеперішню, та дуже скупу, протиалькогольну літературу. Та ще одну, не меншу прикмету цієї праці треба підчеркнути, а саме її українські рямці, в які авторові вдалося її вложити. Український читач читає цю книжечку з початку до самого її кінця не як твір чужої думки, чужих відносин, але як свою власну долю, долю свойого народу, спричинену страшним налогом — алькоголізмом.

Прегарний зміст її ставить у тінь деякі технічні недомагання книжки (не зовсім вдатні малюнки, друкарські похибки). Не зважаючи на це, треба щиро повитати появу нашої першої, хоч короткої алькогольоґії. В добу нашого відродження є вона дуже актуальною і надається до масового поширення.

М. Парфанович.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Ольга з Шарковських Рублева, упокоїлася після короткої і тяжкої недуги дня 9-го травня ц. р. в 30 році життя. Похорони відбулись дня 11-го травня ц. р. в Станиславові. — Горем прибитий *Муж.* 2056 1—1

Грицько Марет. Галицький повіт поніс на двях велику втрату. Нестало знову одного з кращих наших національних робітників. На сам Великдень ц. р. помер у Львові після операції Грицько Марет — і ця сумна вістка сумом покрила цілу галицьку округу. Бл. п. Грицько Марет — це людина, що могла служити всім нашим людям найкращим прикладом. Як старшина У. Г. А. брав участь у визвольній війні, де й набрався хороби шлунка. Вернувши з табору полонених, віддався цілою душею праці для свого народу. Працював у Галичі від пятьох літ як б. директор Повіт. Союзу Кооператив, як урядовець філії „Просвіти" і кружка „Рідної Школи", як член усіх наших освітньо-культурних та економічних установ. Завсіди усміхнений, завсіди готовий до діла — єднав собі пок. Марет щиру симпатію цілого повіту. Помер невалідно для всіх в 34-ому році життя. Земля пером Покійникові!

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Понеділок 20-го, г. 3·30 попол. „Тwардовський на Кшемьонках".

Понеділок 20-го, г. 7·30 веч. „Княжна Чардаша".

Малий Театр:

Понеділок 20-го г. 3·30 попол. „Поїзд марево".

Понеділок 20-го, г. 7·30 веч. „Кохання без сотика".

Кіна.

„Аполльо": „Кандидатки на розвід" і „13-ий присяжний".

„Кольосеум": „Таємний китаєць".

„Лев": „Мадам Рекаміє".

„Люна": „Боротьба за ізмаґард".

„Марусенька": „Сповідь жінки" і „Весела війна королів".

„Оаза": „Непотрібна людина" (з Яінінгсом).

„Палас": „Гегенна пасербиці".

„Пан": „Янгол вулиці".

„Пасаж": „На жовтих водах Янг-Це-Кянгу".

„Уцеха": „Місто чудес" (Фейрбенкс).

„Фатаморгана": „Арлекінада життя" Янінгс).

„Химера": „Горіючий корабель".

Програма радіо.

Вівторок 21-го.

Льондон (358). 16·00 Баляди. 19·45 Пісні Дебюсі.

Париж (1744). 21·35 „Пророк" опера Маєрбера.

Берлін (475,4). 17·30. Смичковий квартет.

Відень (519,9). 20·00 Народні хорові пісні. 21·20 Легка орхестра.

Кеніґсвустергавзен (1648,3) 21·00 Фортепяновий концерт.

Давентрі (482,3). 23·15 Концерт радіо-орхестри.

Лянгенберг (462,2). 20·50 „Трістан та Ізольда".

Рим (455,9). 21·00 „Дон Паскале" опера.

Будапешт (545). 17·10 Циганська музика. 19·30 Опера.

Ленінград (1000). 19·00 Опера.

Київ (775). 20·00 Симфонічний концерт.

Харків (1680). 15·30 Відчит про спорт. 19·00 Військова орхестра.

Варшава (1395,1). 17·55 Концерт.

Познань (339,8). 20·15. Симфонічний концерт. 22·30 Кавярняна музика.

Прага (343,2). 21·00 Французька оперова музика.

Кошиці (265,5). 20·15 Радіоквартет (Дворжак).

Середа 22-го.

Льондон (358). 20·45 Камерний концерт. 23·35 Фортепяновий концерт.

Париж (1744). 21·35 Концерт.

Берлін (475,4). 20·30 Концерт радіо-орхестри.

Відень (519,9) 20·25 „Цариця" і птаха" з опери російської легенди.

Давентрі (482·3). 22·00 Квінтет Паркінгтона. 23·15 Музика до танців.

Рим (443,8). 21·00. Твори Масканія і Масне.

Мілано (504,2) 20·30 Легка музика. 22·30 Кабаретова музика.

Будапешт (545). 20·45 Концерт тріо.

Ленінград (1000). 19·00 Літерат. вечір: російські поети.

Москва (1442,3). 19·00 Радіотеатр.

Київ (775). 18·00 Камерна музика. 19·00 Опера.

Варшава (1395,1). 17·55 Солісти. 20·15 Легка музика.

Познань (339,8). 17·55 Артисти опери.

Катовиці (416,1). 20·15. Вечірний концерт.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Про відкриття Центрального Кооперативного Музею в Києві говоритиме відпоручниця кооперативи „Українське Народне Мистецтво" п-а Ст. Чикович у четвер дня 23 ц. м. в домівці „Труду", Ринок ч. 39, в год. 6·30 вечером. Членів кооп. „Труд" і „Українське Народне Мистецтво" проситься численно явитися. 2062 1—1

Порадня Матерей при вул. Ходоровського ч. 15. повідомляє, що щіплення віспи у немовлят і шкільної молоді буде відбуватися від 20. мая кожного дня від год. 9 10 рано за виїмком неділь і свят. Рівночасно повідомляється, що ординаційні години в дентистичній амбуляторії є від 9—11 рано і від 2·30—4·30 пополудні. 2058 1—1

Панахида за бл. п. С. Петлюру. Відділ Тов. „Український Центральний Комітет" у Львові сповіщає Українське Громадянство, що в неділю 26 травня 1929 р. заходами Т-ва відбудеться в Свято-Юріївській православній церкві при вул. Францішканській ч. 3 в українській мові Заупокійна Літургія і Панахида по бл. п. **Голові Директорії і Головнім Отамані Військ Української Народньої Республики Симоні Петлюрі.** Літургію і панахиду за всіх поляглих за волю України відспіває хор в українській мові. Початок літургії в год. 10. рано, а панахиди в год. 12. **Управа Товариства.** 1—3

На карти „Рідної Школи" звільняючі від алькогольних напитків зложили з нагоди Празника Воскресения Христового слідуючі ВП. Громадяне і Громадянки в зол.: Шавлюк Гриць — Броди 30, Кружок „Рідної Школи" — Мостиска 13·50, Павлюх Гнат — Львів 10, Д-р Водиняць, суддя — Броди 10, Майстер Фридерих — Варшава 5, Д-р Падійчук Петро — Львів 5, о. Грабець Дмитро — Обертин 5, Д-р Кибдюк Ілько — Обертин 5, Кружок „Рідної Школи" — Збараж 5, Гошко Микола — 5, Д-р Жовнірчук Теодор 5, Д-р Чировський Володимир 5, Леницький Северин 5, о. Демчинський Микола 5, о. Сірко Володимир 5, Панас Гнат, суддя 5, всі з Бродів, Батюк Сильвестер Стриганці 5, о. Мурович Ярослав Снович 5, Боднар Василь — Вадів 5, нотар Дідицький Олександер — Калуш 5, Кудрикова Ірина — Рогатин 5, Галат Юліян — Костільники 4, о. Павула Василь — Сільно 4, інж. Трачук Василь — Обертин 3, суддя Глембоцький Лев Обертин 3, Рошибюк Степан — Обертин 3, Грабець Василь 2, Водяницький Іван 2, Станиславський Михайло 2, Юрчак Павло 2, Семчук Дмитро 2, Фасгрига Антін 2, Горадчук Михайло 2, Яворський Петро 2, Горадчук Петро 2 Семчук Іван 2, Романюк Михайло і Марія 2, Юрчак Василь і Марія 2, Рудницький Михайло 2, Кінка Ізрій 2, Когут Степан 2, Долинський Петро і Марія 2, всі з Обертина, Ільків Іван — Ганчарів 2, Масик Стефан — Жуків 2, Ковальчук Лукин — Джурків 2, о. Чировський Іван — Корсів 2, Букса Стефан — Броди 2, Дир. Синдяк Денис — Львів 2, Коломиєць Іван — Калуш 2, Возьняк Антін — Калуш 2.

Замість святочних побажань зложили на „Рідну Школу" в золотих ВП. П. інж. Любомир Савойка, Львів 10, „Достава" Львів 50, о. Микола Девайло — Струсів 5, о. Роман Сивак — Славсько 5, Ірина Шмігельська — Новосілці 3, о. Іван Іванчук — Товсте 3, о. Дмитро Панасевич — Балигород 10, Омелян Тарнавський — Улашків 2·50, о. Ярослав Мурович — Снович 5, Павло Галушак — Оплуцко 5, о. Ярослав Мартинюк — Салаш 3, О. і С. Сеницини — Щирець 5, Василь Сєвиця — Ладанці 2.

Надзвичайні датки на „Рідну Школу": ВП. П. Д-р Олекса Пеленський — Комарно 20 зол. як неприйнятий гонорар від п. Івана Пеленського с. Петра, збірка на гостині у ВП. Матвійчуків — Львів 24 зол. — ВП. Жертводавцям складає щиру подяку Головна Управа. 2059 1—1

Присилайте передплату!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

БРИЛЯНТИ, також іншу біжутерію купує по високій ціні Домбровскі-Розважевскі, Львів (Готель Жоржа) Академічна 2. 1366 49—?

ГЛУХОТА ВИЛІЧИМОЮ. Феноменальний винахід Еуфонія задемонстрований спеціялістам. Самі вилічитеся з притупленого слуху, шуму і витіку з уха. Численні подяки. Повчаючу брошуру на бажання висилає безплатно Еуфонія, Лішки к. Кракова. 1773 2—2

ХЛОПЦЯ львівського до практики прийме корінна торговля Е. Мартиника, Львів, площа Унії Берестейської ч. 5. 2029 3—4

ПЛІСИ, гафти, мережки, енделі, взорі, пасиуальки, М. Козловська, Львів Академічна 22. 6—6

ПРАННЯ СТАЄТЬСЯ ЛЕГКОЮ І ШВИДКОЮ РОБОТОЮ.

НА щастя наступив корисний переворот в перестарілій системі прання, який перестав бути незносимою мордівнею. Тепер істнує Rinso, яке в уліпшеній формі сповняє працю людських рук, нб. швидко і основно. Непотрібно мучитися тертям білля на балії, а замісць цего здобувається богато часу і можна занятися якоюсь пожиточною домашною працею. Давну систему так дуже шкідливу не тільки для білля але і для здоровля, треба відкинути на завсіди.

Rinso усуває бруд — тертя непотрібне.

Поминається тертя так дуже шкідливе для білля. В балію наповнену до половини літною водою, влити гарячий розчин Rinso. Білля мочити одну або дві години, а відтак основно сполокувати кілька разів і... прання скінчене.

Хто завсіди варить білля

не може обійтися без Rinso. Rinso не заводить, завсіди успішне і завсіди є на висоті свого завдання. Rinso можна уживати як на зимно так і на гарячо та до варення білля.

Rinso

Rinso продається тільки в пачках.

ДАРОМ ПРІБКА

КУПОН. До фірми „Sunlight" Спілки Акц. Почтова Скринка 470, Головна Почта, Варшава. — Прошу о безплатне прислання мені прібного пакету Rinso, що вистане на пробне прання.

Імя і назвисько ——————

Адреса ——————

Д. 10. (Проситься о читке письмо.)

R. P. 42—1

ГОДИННИК ВАШ буде найліпше направлений у найбільшій годинникарській робітні **Івана Зельтенрайха**, Львів, пл. Марійська ч. 5. — З провінції просимо репарації присилати почтою — Старомодні дамські годинники переробляємо на ручні. 3 б 164-?

НА ПРОДАЖ передвоєнна малоуживана дуже практична комбінована косарка марки „Адмірал" зі всіма додатками за 70 ам. долярів. Зголошення приймає п. Евгенія Стернюкова, Пустомити loco. 2063 1—3

ЛІБЕРІЙНІ убрання, охоронні плащі для кожної професії, казочно дешево у „Pallium" Вірменська 3. Тел. 54—24 2041 1—1

Ширіть наш часопис!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Специяліст недуг легінів, серця і жолудка

Д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 **Пересвітлення Рентгеном.** 14—24

Комплетні накриття столові з прав. хінського срібла, срібла і альпаки по найнизших цінах тільки у **ГРИНБЕРГА, Львів, Сикстуська 4.**

Ширіть наш часопис!

Важне для літників!

Бюро мешкань для літників в Косові посередничить у винаймованню мешкань і уділяє всяких інформацій. 2017 3—?

АВТОБУСИ і ТЯГАРІВКИ

CHEVROLET

цілком готові до їзди негайно доставляє 2007 7—?

АЛЬТШИЛЕР і Ска

ЛЬВІВ, пл. МАРІЙСЬКА 6—7.

Телефон 18—19 і 64—65.

Виділ Філії „Т-ва Охорони Воєнних Могил" в Кракові скликає отсим на день 26. травня ц. р. о год. 7 веч. в дом. Т-ва Українська Студентська Громада в Кр. Ринок ч. 26/II

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

зі слідуючим порядком дня: 1) Отворення. 2) Звіт Виділу. 3) Звіт Ревізійної Комісії і уділення абсолюторії уступаючому Виділови. 4) Вибір нового Виділу і Ревізійної Комісії. 5) Внески й запити. — За Виділ Філії: **В. Рихвицький**, голова. **В. Ступницька**, секретар. — Краків, дня 15. травня 1929 р. 2017 1—1

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло". В друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.